

[Hans Lund.]

skattes lavere. Det er misbrugen af de store gevinster, vi ønsker at ramme med skærpselen, og vi er villige til at forsøge at klare urimeligheder, som kan opstå. Jeg tænker f. eks. på, at der, hvis en virksomhed tvinges til at flytte ud, kan opstå visse likviditetsproblemer, men det er et så enkeltstående tilfælde, at det må kunne klares under en eller anden form. Som sagt vil jeg gerne anbefale skærpselen af den særlige indkomstskat. Det er en retfærdig handling over for løn- og erhvervsindtægter.

Jeg skal ikke sige ret meget om lovforslaget vedrørende frigørelsesafgiften. Det er i hvert fald noget, jeg kan tiltræde. Jeg vil gerne på mit partis vegne anbefale, at man vedtager finansministerens lovforslag. Men jeg vil gerne — og det er måske nok på en lidt personlig måde, jeg gør det — have lov til at rejse spørgsmålet, om ikke vi i udvalget skal prøve at se lidt på, om frigørelsesafgiften, og hvad derunder hører, er rimelig. Jeg kender lidt til administrationen, og jeg har hørt megen kritik af de vanskeligheder, der er med at administrere loven på en rimelig måde. Spørgsmålet er derfor, om ikke vi skulle bede finansministeren om at stille materiale til rådighed, så vi kan se på, om det vil være rimeligt at ophæve loven i sin helhed. Jeg mener, at denne form for kapitalvinding må kunne inddrages under den almindelige særlige indkomst, det vil være administrativt lettere, og det vil i hvert fald være billigere i administration.

Juul-Madsen: Jeg kan med det samme sige, at jeg ikke på nogen måde deler den ærede socialdemokratiske ordførers begejstring for disse lovforslag. Jeg forstår egentlig heller ikke, hvorfor den ærede ordfører brugte det meste af sin taletid til emner, der sådan set ikke vedrører de foreliggende forslag.

Jeg vil dernæst gerne sige, at det, vi behandler i dag, er forslag til lov om ændring af lov om særlig indkomstskat og forslag til lov om ændring af den kun 2 år gamle frigørelsesafgiftslov. Der er her tale om et lovkompleks, der vel nok med hensyn til sin sproglige udformning er noget af det mest komplicerede, vi har i skattelovgivning — og det siger jo en del — og som med hensyn til raffineret beregningsteknik er sådan ud-

formet, at jeg i hvert fald har ret, når jeg siger, at ikke ret mange mennesker uden for dette ting, og så har jeg været meget venlig over for tinget, og ikke ret mange mennesker uden for administrationen overhovedet magter at tyde lovtekst og beregningsteknik i de lovforslag, vi her taler om. Det bliver ikke bedre af, at den højtærede finansminister nu til den liste, han har i forvejen over ting, der skal beskattes på særlig måde, føjer tvangsafståelse, altså ekspropriation, som folk ikke har ønsket, branderstatning og erstatning ved fredningssager. Det bliver jo en konsekvens af ophævelsen af § 2 B i lov om særlig indkomst. Her var der tidligere en forenkling, som folketinget skønnede nødvendig, simpelt hen fordi den daværende lovgivning ikke kunne administreres på en fornuftig måde. Lad mig sige lige ud: det hører vel med til knæfaldet for den venstre fløj i socialdemokratiet og hensynet til socialistisk folkeparti, at selv branderstatning nu skal underkastes reglerne vedrørende kapitalvindingsskat. Man må her mindes den gamle sentens: en ulykke kommer sjældent alene.

Sagt med jævne ord betyder ministerens forslag, at den i forvejen ret kraftige beskatning ved salg af fast ejendom bliver skærpet betydeligt. Jeg ved godt, at filosofien bag disse forslag — og her kan jeg tage forslaget om de skærpede arveafgifter med — er den velkendte socialistiske opfattelse, at vi med vold og magt skal inddrage det, man kalder de samfundsskabte værdier, og at kapitalen, som det hedder, skal fordeles bedre. Det lyder alt sammen kønt og rigtigt, men det er desværre ikke sådan, at alt, hvad der lyder kønt, også er rigtigt. Erhvervslivet og dets investorer kommer efter de foreliggende forslag af med nogle flere penge, når værdipapirer eller virksomhed handles, og det, der bliver tilbage, tager arveafgiften sig kærligt af, kan man sige.

Se, nu har jeg aldrig påstået, at kapitalgevinster ikke skal beskattes. Men jeg vil gerne fremføre det synspunkt, at det vil gælde for beskatning af kapitalgevinster såvel som for beskatning af det, vi forstår ved fast ejendom, at der ligesom ved beskatning af indkomsterne må være det, man populært kalder et bristepunkt. Jeg kan i denne forbindelse ikke lade være med at minde om, at Aktuelt i går bragte en artikel